

VĚDECKÁ PRÁCE SOVĚTSKÝCH DŮSTOJNÍKŮ

Poznámka redakce: V předchozím článku ukazuje brig. gen. František Houa jaké úkoly jsou před našimi vojenskými akademii pokud se týče studia a šíření sovětské vojenské vědy. Článek o vědecké práci sovětských důstojníků ukazuje, jak dovedou světlí důstojníci při své normální služební činnosti ještě vědecky pracovat. I v tom se řídíme jejich příkladem.

Život sovětských lidí, naplněný kypící tvůrčí prací, a naše socialistická skutečnost dávno zavrhlý představu o tom, že je možno vědecky pracovat jen v tichu akademických nebo universitních kabinetů a laboratoří.

Mezi lidmi, kteří byli poctěni čestným titulem laureáta Stalinovy ceny za uskutečnění vědecké práce, za vynálezy a za základní zdokonalení method ve výrobě, nejsou pouze ctihodní učenci. Mezi laureáty jsou lidé z přímé praxe, kteří získali vědecké a technické znalosti za přispění strany Lenina a Stalina a pustili se na odvážnou cestu novátorství a vědeckých výzkumů.

Také mezi sovětskými důstojníky je nemálo takových, kteří mají dobré bojové zkušenosti a kteří úspěšně spojují svou praktickou činnost s plodnou vědeckou prací. Takové spojování se blahodárně projevuje jak ve služební činnosti důstojníků, tak na růstu jejich vojenské způsobilosti.

Vážně, po bolševicku, přistupují k vědecké práci mnozí důstojníci, profesori oděského dělostřeleckého učiliště.

Tak na příklad profesor politické ekonomie, pplk. Goněnk, který má hluboké a mnohostranné theoretické znalosti, pociťuje neustále nespokojenost s dosaženými výsledky a den ze dne se snaží zvyšovat svou vědecko-theoretickou úroveň.

Soudruh Goněnk se nezabývá vědeckou prací prvý rok. Spojovat tuto činnost s přírodními služebními povinnostmi není totiž snadné. Nezkušenému se může stát, že takové vážné zatížení navíc, které bere důstojníkovi nemalou část času a energie, se může projevit negativně na plnění jeho služebních povinností. — Avšak v životě tomu bývá často naopak. Zkušenost totiž ukazuje, že vědecký růst nejen že neztěžuje, ale naopak ulehčuje služební činnost důstojníka a dělá ji cílevědomou a úspěšnou.

Právě takový vliv má vědecká práce na praktickou činnost důstojníka Goněnk. V učilišti je znám jako jeden z nejlepších

profesorů, který se stará, aby kursisté na byli pevných znalostí a snaží se jim dát vše nové a užitečné, co sám získal při vědecké práci.

V prosinci 1946 po pečlivé přípravě obhájil svou disertační práci a dosáhl stupně kandidáta ekonomických věd. Jeho vědecká práce byla zaměřena na důležité problémy rozvoje socialistického hospodářství, zejména na perspektivy rozvoje kolchozního hospodářství v kraji na sever od Azovského moře a při dolním Dněpru.

Při přípravě disertační práce mu velmi pomohla knihovna Akademie věd Ukrajinské SSR. Materiál však nezískával jen z bohaté literatury; účastnil se též geologické výpravy, se kterou prošel pěšky celou jižní Ukrajinu. Mnoho materiálu získal stykem s lidmi pracujícími na plánování a budování hospodářství.

Jeho kandidátská disertační práce byla vysoko oceněna členem Akademie věd ukrajinské SSR s. Jasnopolským.

Soudruh Goněnk se rozhodl pokračovat v této vědecké práci a dal si za úkol napsat doktorskou disertační práci o socialistickém rozmístění výrobních sil na Ukrajině.

Jako přípravu k disertační práci napsal pplk. Goněnk knihu „Socialistický systém hospodářství — základ růstu kolchozu“ a více jak 10 článků pro periodický tisk. Navštěvuje schůze předsedů kolchozů oblastí a přednášky význačných odborníků.

Přednášky pplk. Goněnk z politické ekonomiky vynikají vysokou ideovostí, uměním spojovat theoretické otázky se sovětskou skutečností a jasně zdůvodněnou kritikou hospodářství kapitalistických zemí.

S. Goněnk není jediným příslušníkem oděského dělostřeleckého učiliště, který se stará o svůj vědecký růst.

Major Kravecký splnil kandidátské minimum a pracuje na disertační práci. Podplukovník Ščerbina plní kandidátské mi-

nimum při aspirantuře na Oděské státní universitě. Jako externisté na dělostřelecké akademii složili zkoušky z úplného kursu dva další důstojníci, aniž by přerušili svou normální službu. Nyní studují jako externí adjunkti na Akademii dělostřeleckých věd.

Soudruh Voronovský složil s výtečným prospěchem zkoušky na filosofické fakultě. V osobním plánu tohoto soudruha je věnováno význačné místo vědecké práci v oboru dělostřeleckého materiálu. Přípravuje se ke zkoušce z tohoto předmětu a zpracovává referát o výpočtu bezzákluzových zbraní.

Úspěšná vědecká práce důstojníků a její těsné spojení se služební činností závisí v mnohém na umění cílevědomého využití času. O tom byly shromážděny u důstojníků dělostřeleckého učiliště cenné zkušenosti. Přesně plánují svůj osobní čas, zabývají se vědeckou prací každodenně, neboť

každá přestávka dvou, tří dnů se ihned jasně projeví v plnění plánu.

Vysoká osobní organizovanost a bolševická vytrvalost při zdolávání obtíží jim umožňují nejen správně spojovat plnění služebních povinností a vědeckou práci, ale ještě najít čas k návštěvě kulturních podniků.

Důstojníci Goněnko a Voronovský bývají stejně často jako ostatní v divadle, v kině a věnují se i četbě jako jiní. Osobní knihovna soudruha Voronovského má více jak 500 svazků, mezi nimi díla všech klasiků ruské literatury.

Vědecký růst důstojníka bez přerušení praktické činnosti má velký státní význam. V tomto se projevuje vlastenectví sovětských důstojníků, jejich horoucí snaha upevňovat všemi silami mohutnost vlasti a vést k neustálému pokroku sovětskou vojenskou vědu.

(Podle časopisu Krasnaja zvezda z 25. 11. 1950 sestavil pplk. K. Pavelka.)